

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНИ
імені ІВАНА ЧЕРНЯХОВСЬКОГО

nuou.org.ua

Тема 2. Основи загальновійськового бою
Заняття 2. Підготовка загальновійськового бою

- 1. Прийняття рішення командиром.**
- 2. Бойовий наказ, рекогносцировка та організація взаємодії.**
- 3. Віддання вказівок щодо управління і всебічного забезпечення.**

1. Бойовий статут механізованих і танкових підрозділів Сухопутних військ Збройних сил України. Частина 3. Взвод, відділення, екіпаж.- ГУБП СВ, К.:, 2016.

2. Тактика загальновійськових підрозділів /Романенко О.П., Шарий В.І., Варюхін В.О. та інші.-К.: АЗСУ, 1998.

3. Тактика (батальйон, рота).Підручник. Одеса, ОІСВ, 1997.

4. Тактична підготовка солдата механізованого відділення і взводу. –К: НУОУ, 2011.

1. Прийняття рішення командиром.

3

- **Підготовка бою (дій) розпочинається** з отриманням бойового наказу (розпорядження) або орієнтування старшого командира про майбутні дії і продовжується впродовж усього періоду часу, відведеного на приведення підрозділу в готовність до виконання завдання.

Підготовка бою (дій) включає:

- організацію бою (дій);
- підготовку підрозділу до застосування;
- практичну роботу командира в підлеглих підрозділах та інші заходи.

Порядок роботи командира взводу (відділення, танка) з підготовки бою (дій) залежить від конкретної обстановки, отриманого завдання і наявності часу.

Робота командира щодо організації дій починається з одержанням завдання і здійснюється, як правило, на місцевості, а якщо це неможливо – у вихідному районі на карті (схемі, макеті місцевості). У цьому випадку бойові завдання відділенням (екіпажам танків) і доданим засобам командир взводу уточнює на місцевості в період зайняття ними позицій (висування їх до рубежу переходу в атаку).

1. Прийняття рішення командиром.

Підготовка бою (дій) це сукупність заходів, що включає:

1
організацію
бойових дій

Командир
взводу,
одержав
ши
бойове
завдання,
організує
заходи,
які

1. усвідомлює завдання, віддає вказівки щодо найшвидшої підготовки взводу до його виконання;
2. оцінює обстановку;
3. приймає рішення та оформлює його на карті;
4. проводить рекогносцировку;
5. віддає бойовий наказ, в якому ставить завдання підлеглим підрозділам (особовому складу, вогневим засобам);
6. організовує взаємодію;
7. організовує управління ;
8. організовує бойове забезпечення та виконання заходів інших видів всебічного забезпечення бою (дій)..

включає

2

•підготовку взводу
(особового складу
ОВТ) до
застосування;

Підготовка особового складу включає: розподіл за відділеннями (екіпажами) і розміщення на посадах особового складу, що прибув; з підрозділами проводиться бойове злагодження, а з особовим складом заняття з бойової підготовки відповідно характеру майбутніх дій і заходи підвищення морально-психологічної стійкості.

Підготовка ОВТ включає: доукомплектування підрозділів озброєнням, технікою, іншим майном і засобами; поповнення боєкомплекту, дозаправлення техніки ПММ; розміщення (укладку) матеріально-технічних засобів на визначенні місця (техніку); технічне обслуговування і підготовку озброєння і військової техніки (ОВТ) до бойового застосування.

3

практичну роботу
командира в
підлеглих
підрозділах

перевірити: знання особовим складом своїх завдань, способів і порядку їх виконання, сигналів оповіщення, управління, взаємодії і порядку дій за ними; якість виконання заходів з підготовки ОВТ до застосування; екіпірування особового складу, забезпеченість боєприпасами та іншими матеріальними засобами.

Організація бою

Усвідомлення завдання полягає у вивченні завдання, поставленого

старшим командиром, з якого командир повинен зрозуміти:

1. вид і мету майбутніх дій;
2. замисел старшого командира (особливо порядок розгрому противника);
3. завдання роти і взводу;
4. завдання, які виконуються силами і засобами старшого командира на напрямку дій взводу;
5. завдання сусідів, порядок взаємодії з ними;
6. час готовності до виконання завдання та інші питання.

Організація бою

На основі усвідомлення завдання командир взводу робить **висновки** про:

- місце і роль взводу у завданні, яке виконує рота;
- об'єкти (цілі), які необхідно уразити засобами взводу;
- скільки часу є на підготовку бою та інше.

За результатами усвідомлення отриманого завдання командир **визначає першочергові заходи**, які необхідно виконати для найшвидшої підготовки взводу, проводить розрахунок часу і **віддає вказівки**, в яких зазначає:

- до яких дій бути готовим;
- терміни, обсяг і порядок підготовки особового складу, озброєння і військової техніки до бою.

Екіпажам бойових машин додатково вказуються:

вид і обсяг технічного обслуговування;
заходи підвищення захищеності і прохідності техніки;
порядок дозаправки машин пально-мастильними матеріалами (ПММ),
місцезнаходження пункту заправки.

Організація бою

Оцінювання обстановки полягає у вивченні і аналізі чинників і умов, які впливають на виконання отриманого завдання і включає оцінку:

1. противника (склад, стан, положення, можливий характер дій, місця розташування вогневих засобів);
2. своїх підрозділів і доданих засобів (стан, забезпеченість, можливості);
3. сусідів (склад, положення, характер дій, умови взаємодії);
4. місцевості (характер, захисні і маскувальні властивості, умови спостереження і ведення вогню, зручні підступи і напрямки руху, загородження і перешкоди, наявність матеріалів для виконання інженерних робіт, радіаційну, хімічну та біологічну (РХБ) обстановку.
5. Крім того, командир повинен врахувати стан погоди, пору року, час доби та інші чинники, які впливають на підготовку і ведення бою (дій), а також відношення місцевого населення до своїх військ і противника.

В результаті оцінювання обстановки командир взводу: **робить висновки** про сили противника, які очікуються перед фронтом дій взводу, його сильні і слабкі сторони, можливе співвідношення сил і засобів; намічає бойовий порядок взводу, бойові завдання відділенням (танкам), доданим підрозділам і вогневим засобам; коли і з ким організувати взаємодію; порядок маскування і використання захисних властивостей місцевості та інше.

Організація бою

Приймаючи рішення, командир взводу визначає:

- *спосіб виконання отриманого завдання;*
- *бойові завдання відділенням (танкам) і доданим підрозділам та вогневим засобам.*

У способі виконання отриманого завдання командир встановлює:

- 1. на чому зосередити основні зусилля;
- 2. порядок нанесення ураження противнику;
- 3. який маневр застосувати;
- 4. побудову бойового (похідного) порядку;
- 5. заходи щодо введення противника в оману.

Під час визначення **порядку ураження противника** командир взводу здійснює організацію вогню підрозділу, в ході чого він **повинен**:
ввчити вказані старшим командиром орієнтири і сигнали, (при необхідності призначити додаткові);
оцінити вплив умов ведення бою (дій) на виконання вогневих завдань;
вибрати місця вогневих позицій;
віддати вказівки щодо підготовки вихідних даних для стрільби;
організувати підготовку озброєння до бойового застосування.
Також він може встановлювати обмеження на застосування засобів ураження.

Організація бою

Рекогносцировка полягає у візуальному вивченні противника і місцевості перед фронтом (у районі) дій підрозділу.

На рекогносцировку командир взводу **залучає** командирів відділень (танків), а в окремих випадках механіків-водіїв (водіїв) і навідників-операторів (навідників кулеметів) бойових машин. Під час її проведення командир на місцевості **вказує (призначає)**:

- орієнтири;
- положення противника (можливий напрямок його дій), місця розташування його вогневих засобів;
- уточнює завдання відділенням (танкам), доданим підрозділам і вогневим засобам
- та інші питання, які пов'язані з використанням місцевості в бою (місця позицій відділень, вогневих позицій БМП, БТР, танків та інших вогневих засобів, загороджень і проходів у них, маршрути висування підрозділів і місця спішування особового складу).

Організація бою

Бойові завдання підпорядкованим підрозділам ставляться **бойовим наказом (у бою – бойовим розпорядженням)**, який віддається голосом або доводиться технічними засобами зв'язку, а також встановленими сигналами. Бойовий наказ (бойове розпорядження) повинен викладатися коротко і зрозуміло.

У бойовому наказі командир взводу вказує:

- у першому пункті** – стислі висновки із оцінки противника (склад, положення, характер можливих дій противника, місця розташування його вогневих засобів);
- у другому пункті** – завдання, які виконуються силами і засобами старшого командира (начальника) в інтересах дій підрозділу, а також завдання сусідів;
- у третьому пункті** – бойове завдання взводу та порядок його виконання;
- у четвертому пункті** (після слова **“наказую”**) – бойові завдання відділенням (танкам), доданим підрозділам і вогневим засобам, а також елементам бойового порядку (групам), що створюються;
- у п'ятому пункті** – витрата ракет і боєприпасів на виконання бойового завдання;
- у шостому пункті** – час готовності підрозділу до бою (дій);
- у сьомому пункті** – своє місце і заступника.

Організація бою

Взаємодія організовується за етапами виконання отриманого завдання, напрямками дій, по рубежах і часу.

Під час організації взаємодії командир зобов'язаний:

- довести (уточнити) сигнали оповіщення, управління, взаємодії та цілевказання, порядок дій за ними;
- узгодити за місцем, часом і способами виконання завдань дії штатних і доданих підрозділів та вогневих засобів;
- домогтися єдиного і правильного розуміння всіма командирами бойового завдання і способів його виконання;
- довести порядок і способи взаємного розпізнавання і позначення свого положення.

При наявності часу з підрозділами практично відпрацьовується порядок спільних дій.

Організація бою

Організовуючи управління командир доводить (уточнює):

- місце і час розгортання командно-спостережного пункту (КСП) взводу, своє місце в бойовому (похідному) порядку;
- способи доведення сигналів управління та оповіщення, порядок спостереження за сигналами старшого командира;
- радіодані і порядок використання засобів зв'язку під час підготовки і в ході ведення бою (дій);
- способи і терміни надання доповідей; порядок цілевказання і коректування вогню.

Під час організації взаємодії та управління в інтересах організації вогню командир узгоджує зусилля штатних і доданих вогневих засобів щодо виконання вогневих завдань і знищення найважливіших цілей противника; визначає порядок коректування результатів стрільби і цілевказання; встановлює (уточнює) сигнали (команди) на відкриття, перенесення і припинення вогню.

Організація бою

Організація всебічного забезпечення бою (дій) включає підготовку та проведення заходів бойового забезпечення та виконання заходів інших видів всебічного забезпечення.

У вказівках командир взводу визначає:

- завдання з розвідки, охорони, тактичного маскування, інженерного забезпечення, РХБ захисту, захисту від ВТЗ противника;**
- сили і засоби, що залучаються;**
- порядок виконання заходів з морально-психологічного, технічного, тилового і медичного забезпечення;**
- час, місце і порядок поповнення запасів боєприпасів та інших матеріальних засобів;**
- місцезнаходження пункту боєпостачання і медичного поста роти.**

В ході організації бою (дій) відпрацьовуються бойові документи. Своє рішення командир взводу оформляє на робочій карті. Для оборонного бою, крім того, він відпрацьовує схему опорного пункту взводу, а командир механізованого відділення (танка) – картку вогню механізованого відділення (танка).

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНИ
імені Івана Черняхівського
КАФЕДРА ВІЙСЬКОВОЇ ПІДГОТОВКИ

Тема 2. Основи загальновійськового бою
Заняття 2. Підготовка загальновійськового бою

Самостійна робота:

1. Викреслити розміщення механізованого відділення в БМП-2, БТР-4, на БМП, БТР, автомобілі, десантом на танку.